

כיום השואה והמרד

ביום זה יבכיון. איש איש
מישראל על יקיריו. משפחה משפחה
על אבותיה ובניה. כל קהילה על
קרבתיה.
עם ישראל על גיבוריו וקדושיה
- והם שישה מליונים. אנשים, נשים
וטף. שליש העם.
היום יום השואה והגבורה, יום
היגון והגאון. היום בו נתחולל
מרד גיטו וארשה, מרד אחרוני השרי-
דים מאחורי החומה, אשר קמו למלחמת-
נואשים על כבוד העם שחולל.

דברי-המזכרת

בשעה ששורות אלו נכתבות שובת-שובת מכוונת ה"אופ-סט" ואין ביטחון אף השבוע שהעיתון הפופולרי ביותר בקיבוצנו יגיע לידי קוראינו, הצמאים לדעת מה מתרחש במשק.

לפני שבוע היתה התקלה אנושית והשבוע היא מכ ניח (בשאלת השאלה, איך הצלחנו לרכוש מכוונת הדפסה חדשה, שכמעט מן הרגע שהגיעה חיבה את הזמנת הטכנאי של חברת גסטטנר, כדי לתקנה - ולעיתים תכופות? נקווה שלאנשי המשק והמפעל יש תשובות).

במידה ויקרה נס - הטכנאי שוב יגיע והמכוונת תתוקן, יגיעו לידיכם, קוראים נכבדים, 2 גליונות של "דברי" במכה אחת: גליון של חג הפסח, שחלק מתוכו היה מכוון לחג, והגליון של השבוע, שפניו למועדים הקרבים: יום כלולותיהם של דבי ונסים, ועוד הרבה לפני זה יום השואה. מעניין שבשיחה שנערכה אצלנו בקיץ האחרון, ושרוב המשתתפים בה היו צעירים, כשנתבקשו לרשום את החגים שלנו לפי סדר החשיבות - רשם רוב מוחלט את יום השואה בראש הרשימה.

המאמר של דוד אלמן, שמופיע בגליון של פסח, מותח ביקורת על עלון זה (ואין ספק שמגמתה חיובית) ואומר, "דברי הכפר" לא רק שהוא ממוסד, יבש, לא מתרומם לגבהים, אלא נופל מאחיו הצעיר "כל סוטה", שבו הדברים נכתבים מן הלב, אולי בירייה מהמותן.

נדמה לנו, שדוד לא הבין את המטרות של שני העלונים ואת הצרכים שהם מספקים: "כל סוטה" מופיע כשיש די חומר - לעיתים צריכים למלא את החסר באיזו הדפסה מצחיקה (?) מן העיתונות - והוא הפך, בכוונה או בשגגה, לביטאון ההשתפכות (מה שנחשב ככתיבה "מן הלב"). הוא לא צריך להדפיס דו"חות של ועדות, מודעות, "מה נשמע" או "מזל טוב" (אלא אם הוא מנסה להצחיק). מה שלא חייב להופיע בעלון הצעירים הוא לחם חוקו של עלון קיבוץ, ולמרבית הפלא חברים, וגם בנים ובמיוחד אלה שנמצאים בחוץ - רוצים בהמשך טורים אלה.

לצערנו חלפו-הלכו הימים כשיכולנו, אם רצינו, להדפיס "שיחות משני צידי המקלחת הציבורית" או שיר "הרהורים על שמירה במנסורה אחרי חטיפת בעיטה מן הפירדה 'אפורה'". אין זה אומר, שאין מקום למאמרים/שירים/סיפורים המביעים הגיגי-הלב. אבל זה תלוי במי שכותב. ולכתבות אנו ממתינים...

שבת שלום
המערכת

מה נשמע?

*** חוזרים לשיגרה, ברוך השם! מרוב ימי חג, שבת ואורחים, איבדנו את הצפון, ולדרום היה קשה להגיע! מה שבטוח, שלכביש ראש-פינה-כפר הנשיא אין במה להתבייש, כשמדובר ב"תנועה ערה" של כלי-רכב בזמן החג.

*** כ-50 חברים, ילדים ואורחים נהנו מטיול מקסים לאורך נחל דיסון. את האירים ההדור לא מצאנו, אך בעזרת דורון ויאיר גילינו מערות נפלאות במרומי ההרים, שפע של מים זורמים בנחלים ומרבדי פרחים אביביים - תענוג לעין ולחוש הריח. גם הפיקניק היה יוצא מן הכלל.

*** תצלומי הזוגות הנישאים של כל הזמנים היו האטרקציה האמיתית של "ערב החתונות", שקשר אותנו לשיר השירים. וחנן גולדבלט הופיע אצלנו בגודל טבעי והצחיק אותנו בתכנית של בידור קל.

*** ליתר אירוועי החג התווסף גם הראשון באפריל. קודם, הפתעות הבוקר: סירה מכריכות הדגים ז"ל נעמדה לה באמצע חדר-האוכל ומסביב לה שולחנות וכיסאות בצורת "מכוני" נו, איך אומרים החבר'ה? "הנוער של היום זה לא הנוער של הלילה!" באותו ראשון באפריל התקיים גם "היום הירוק". חברת הילדים תפסו עמ-דות, בעיקר במטבח ובחדר-האוכל, אך גם תפקידי מרכז המשק, המזכירה וכו' היו מאוישים על-ידיהם. חבל שלא קדמו למיבצע קצת הכנה ופרסומת, כי חברים רבים בכלל לא ידעו מה מתרחש.

*** הזדמן לי לבקר בגלריה של אלכסנדרה זייד, שעכשיו ממוקמת בבנין הישן מול המשטרה בראש-פינה. בין כל הדברים היפים שראיתי בלטו העבודות של אומני כפר הנשיא. ציורים ופסלים של מרקי, דברי קרמיקה של ריני ויעל, תמונת ריקמה של גילה וכו'. כדאי להיכנס! פתוח במיוחד בשבתות.

*** דרך אגב, עציצי הקרמיקה של יעל נ. מקשטים גם את התיקרה שמעל הריצפה החדשה, בין העמודים, מתחת לחדר-האוכל.

*** מזל טוב וכל הכבוד לרוני אברהמוב (בעלה של רחל הגננת) שעלה בדרגה לסגן-אלוף.

*** הידעתם שיונתן סטיל עבר כבר לקב' גזר, לתקופה של 6 חודשים, וכמובן לקח איתו גם את ליבה? בילוי נעים לשניכם, אך להתראות!

*** עוד ניצחון על עמיעד לפני שבוע; כדורסל, כמובן.

*** החלמה מהירה לאסתר סולומון, השוכבת בצפת, ולאסתר רוז, שכבר חזרה הביתה.

שבת שלום
אל ז ה

יום השואה והלבורה

קמ"ג

במוצאי שבת בשעה 20.30
במועדון

אחרי הטכס מוזמנים החברים להתבונן בתערוכת ספרים, כולם מספרייתנו, שתוצג במקום.

נ.ב. אם יש לחברים ספרים הקשורים לשואה - לא חשוב באיזו שפה - היינו מאוד רוצים להציג גם אותם. מי שמוכן להשאיל ספרים, יכול למסור לי אותם עד שבת בערב. הספרים יוחזרו ביום א' בבוקר.

תודה מראש

עדנה

ברוכים
הבאים

באוהל פן

ושוב מתחיל מחזור חדש, והפעם נראה שנהיה מלאים עד אפס מקום - אם לא מעבר לזה.

בשלב זה (והדבר יפה ליום רביעי לחופש, יום לפני ההתחלה הרשמית של האולפן), ובכן בשלב זה החבר'ה עושים רושם טוב ברובם. יש ביניהם דוברים יעברית, שהם יהוו כעין כיתה ב' מתקדמת. אני מדגישה את זאת, כי הם מצפים שידברו איתם עברית, ואבקש מהחברים להקפיד. יש גם ביניהם עולים ועולים בפוטנציה, וגם זה מעודד.

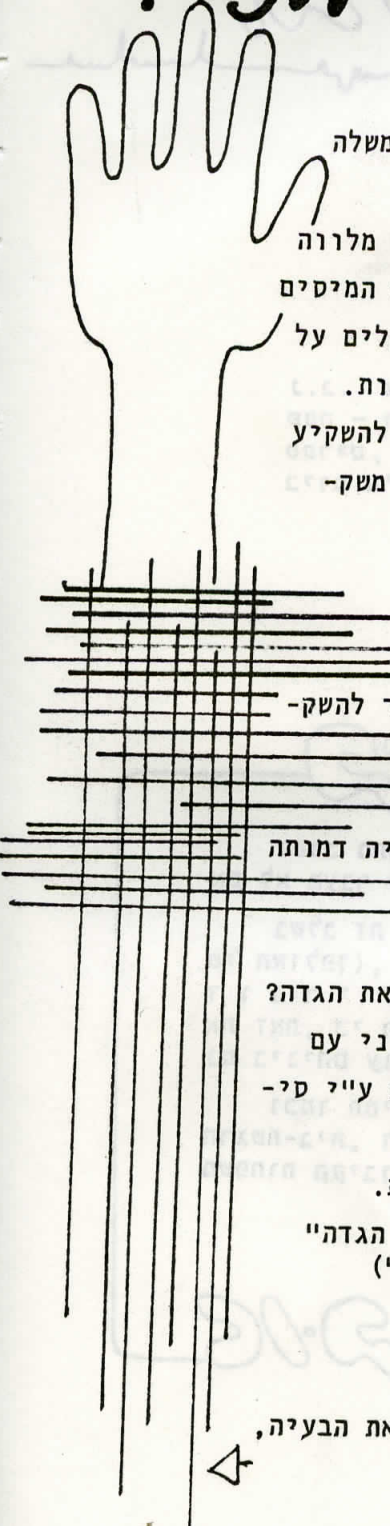
וכמו תמיד, לפי המסורת היפה של כפר הנשיא, אנו רוצים לתת להם הרגשת-בית, ואחד האמצעים שעוזרים להם להיקלט כאן הוא האימוץ ע"י משפחות הקיבוץ. אז אנא - ענו בחום, כשנפנה אליכם בבוא העת.

יעל נ.

בשם צוות האולפן

א.ב.ג.ד.ה.ו.ז.ח.ט.י.כ.ל.מ.

את חזון האימים הזה - תימים לעצור!

סיפוח הגדה הוא חזון אימים אשר הולך נמתמש לנגד עינינו.
כיום חיים בגדה כ-25 אלף יהודים בכ-50 יישובים. כוונת הממשלה
היא, שתוך חמש שנים יגורו בגדה למעלה מ-100 אלף יהודים.
רק בשנת 1982 הושקעו בגדה למעלה משישה מיליארד (הסיפרה שש מלווה
בתישעה אפסים מימינה) שקלים. כל משפחה העוברת לגדה עולה למשלם המיסים
הישראלי כחמישה מליון שקל. עד שנת 1982 הוצאו כ-20 מיליארד שקלים על
התיישבות בגדה, לעומת כ-3 מיליארד שקלים שהוצאו על שיקום השכונות.
כדי להשיג את יעדי ההתיישבות בארבע השנים הקרובות, ניאלץ להשקיע
כ-100 מיליארד שקלים בפיתוח הגדה (הרבה יותר מהמחזור השנתי של משק-
ילדים, או אפילו מפעל "הבונים"...).

עובדות אלו ונוספות מעוררות אצלנו כמה שאלות.

השאלה הכלכלית:

על מה מוציאים 3 מיליארד דולר? האם אין יעדים ראויים יותר להשק-
עות-ענק אלו (חינוך, שיקום שכונות, בתי-חולים וכו')?

השאלה המוסרית:

מה יהיה על 1.3 מיליון תושביהם הערביים של השטחים? מה תהיה דמותה
של החברה הישראלית המספחת והמדכאת?

השאלה המדינית:

לאיזה הסדר מדיני אפשר יהיה להגיע, כשישראל מספחת בפועל את הגדה?
האין אנו סותמים את הגולל על האפשרות להגיע אי-פעם להסכם מדיני עם
העולם הערבי? האין אנו מנציחים את הסכסוך היהודי-ערבי לדורות ע"י סי-
פוח הגדה?
שאלות אלה הופכות את עצירת האיכלוס והסיפוח לשאלה קיומית.

(מתוך "כל מה שלא רצית לדעת על איכלוס הגדה"
- חוברת הסברה המוגשת ע"י "שלום עכשיו")

\$

ומה אנו עושים בכפר הנשיא?

בינתיים לא הרבה - ולכן נחחיל. ובשלב ראשון - נלמד קצת את הבעיה,
נכיר אותה ונבחון השלכותיה.

שבכות

אני מבכה את לידתי
בשלהי מלחמת העולם האיומה מכולן
אני מבכה את ילדותי
בתקופה של עוני המוני ופער חברתי תהומי
אני מבכה את שנות נעורי המוקדמות
במשבר כלכלי עולמי אשר השאיר מליונים בחוסר לחם.
אני מבכה את שנות נעורי המאוחרות
בעלייתם של משטרים מדכאים במערב ובמזרח אירופה
אני מבכה את שנות בגרותי הצעירה
בחמש שנות מלחמה שבה נהרגו 50 מליון בני אדם,
ביניהם שישה מליון בני עמי.

אני מבכה את השנים הללו
35 שנות מאבק של מדינתנו הקטנה בלי הפוגה
אני מבכה את מלחמות ישראל
האנוסות והמסופקות
אני מבכה - - - - -

אם אני כל כך בוכה
למה אני כותב ב"דברי הכפר"
ולא ב"כל סוטה" ?

מיכאל כ.

(את חזון האימים הזה חייבים לעצור - המשך)

בקרב נקיים כמה שיחות, מפגשים ופעילויות בנושא הגדה והבעיה הפלש-
תינאית. בכוונתנו להביא למשק מומחה לענייני הגדה, נציג "גוש אמונים",
נציג פלשתינאי, איש רוח או פוליטיקאי חכם, ולערוך סיור מודרך בגדה.
נצפה להשתתפות ונשמח להצעות ויוזמות נוספות.
יוזמים ומארגנים - אלדד, יאיר, אבישי ואחרים

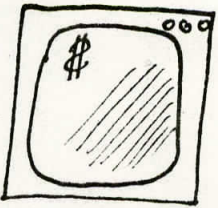
מצייני שצת החברה

1. מכשירי וידאו

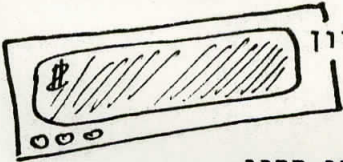
דנו בהצעה לאסור הבאת מכשירי וידאו ע"י חברים באופן פרטי, והסיבה - הגדלת הפער החברתי בין החברים, בהתחשב עם מחירו הגבוה יחסית של המכשיר.

בדיון לא התעלמנו מן היתרונות של שימוש במכשיר וידאו במעמדים חברתיים ותרבותיים.

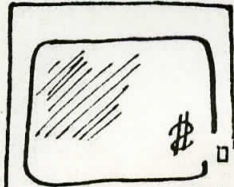
סוכם להציע לוועדת התרבות לרכוש מכשיר וידאו לשימוש הקיבוץ ולהמליץ לפני האסיפה על איסור הבאת מכשירים, ובינתיים לאסור על הבאת מכשירים ע"י חברים.

2. אולם ספורט

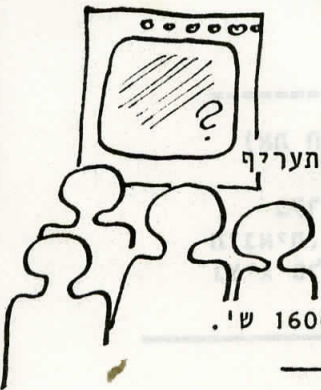
בעקבות פניית ועדת בנים דנו בהצעה להקים אולם ספורט. בדיון הועלו מספר שאלות, והן:

- את מי ישרת האולם - איזה ציבור
- נזק מכך, מה יכלול הבניין - מקום להקרנת סרטים, חדרי תחביבים, מקום לפעולות תרבות.
- מקום - הנושא ברשימת הפרוייקטים החברתיים החשובים, העומדים על הפרק.
- אופן הבנייה - בשלבים.

אחרי הדיון סיכמנו כך: ועדת החברה אוהדת את העניין של הקמת אולם ספורט ורואה צורך שהחברה כולה תשותף בדיון ובהחלטה. הדיון צריך לכלול גם את השאלות שהועלו בוועדה. ועדת החברה תדאג מצידה להניע מוסדות המשק לכלול את הנושא בקרוב בתכניות ההשקעות, יחד עם נושאים חשובים אחרים, כגון הרחבת חדר-האוכל וכו'.

3. שיחות טלפון לחו"ל

החלטנו לאפשר 3 שיחות לשנה לקרובים מדרגה ראשונה. השיחות בתעריף הזול ולזמן קצר.

4. מכשירי אינטרקום

סוכם לרכוש לנסיון 2 מכשירי אינטרקום ביתיים. ס"ה ההוצאה 1600 ש"י.

מסר ג'ו

כרטיס לזכות את רכוש-בראי: ובצורות... הקמות

ביום ה' האחרון התכנס, ביוזמת ועדת החברה, צוות מורחב, כדי לשוחח על הצורה המתאימה ביותר להעלאת הנושאים השונים שידונו במועצת תנועתנו הקיבוצית, שתיערך בכינרת בתחילת יוני.

הנושאים שיובאו בפני נציגי המועצה להחלטה הם:

א. בדיקת מציאות החיים בקיבוץ, הן ביחס לערכים הבסיסיים והן ביחס לצרכים לא מסודרים של חברי קיבוצים.

ב. בדיקת פערים ברמת החיים, הפוגעים בתפיסה הערכית.

ג. חיפוש הסדרים להבטחת עתיד בנים וחברים, גם אם יעזבו את הקיבוץ.

ד. הצעה להנהיג חצי יום של לימוד-חובה לכל חבר בכל שבוע.

ועדת החברה של התק"מ יזמה הפקת סרט וידיאו (אורכו 20 דקות), שמב-

ליט יפה חלק מן הבעיות שכרוכות בנושאים הנ"ל ושעשוי לעורר ויכוח ענייני ומעמיק.

לכן, בשלב ראשון הוחלט להזמין את הסרט (אם ניתן, בהעתק מותאם למכונת

הסרטה של 16 מ"מ), להקרין בחדר-האוכל, ולערוך דיונים/שיחות בין חברים

ובנים, בעוד הם יושבים סביב לשולחנות עם כיבוד, שיספיק לשיחות בלתי-

פורמליות של שעה עד שעה וחצי - לפחות לא ימותו מרעב באותו ערב.

אחרי זה יבוא שלב של דיונים פורמליים וניסוח הצעות באסיפה.

רשם אריק

בכורת רות!

הערוץ השני של הטלביזיה הצרפתית ביקש לערוך סרט של 20 דקות על קיבוץ כפר הנשיא.

מנהל ערוץ זה סימפטי כלפי ישראל ותכניותיו מאוד מקובלות - בעיקר סקרים מחו"ל, המועברים ביום שישי בערב.

ערוץ זה סקר בעבר את מפלגת העבודה לפני הבחירות האחרונות. עשר הדקות בתכנית זו שהוקדשו לכפר הנשיא היו, לפי דיעות היהודים שפגשתי בצרפת, טובות מאוד.

צוות הטלביזיה, שימנה ארבעה אנשים, ישה בכפר הנשיא 3 ימים, ב-15-16-17 באפריל. אפרסם במרוצת הזמן את אופי הסרט ומי מהחברים יופיעו ויתראיינו.

כל זה, כמובן, בידיעתה והסכמתה של מזכירות כפר הנשיא.

ישראל אבידור

מבט לאחור

ימי הולדת

10.4. רותי ג'קסון
יונתן ליפשיץ
יגאל שטרובל
סוריל סדובניק

11.4. גל וייסבורט

12.4. יניב גליק

דודי פוקס

גיל לוין

איל ברקן

13.4. ענת כהן (ירון)

14.4. ג'נט נמינוב

אהרן לוין

16.4. גרי ניימרק

יום נישואין

16.4. שרון ועופר סוקל

לפני המעוניינים

ביום שני, 11.4.83, בשעה 20.30, במועדון החברים

תתקיים שיחה על שיטת פלג נקרייז

עם הדגמה בהנחיית דוד פלג, מורה מוסמך ללימוד

השיטה.

אנו מעוניינים להביא ללמד אצלנו במשק, ולכן,

ככל שיגדל מספר המעוניינים, כך ייטב.

אין הגבלה בגיל או מין.

כיבוד יוגש. - להתראות ועדת השתלמות

אתיבת האכתרים

27.3.83

נטע יקרה,

כמה דלות הן המילים, על-מנת באמת לבטא רגשות עמוקים, והרי כל מה שאכתוב כאן ואנסה להתקרב למה שאני, וגם המשפחה, מרגישים, יהיה אכן רק נסיון ולא נגיעה אמיתית.

אני עדיין שייך לאלה מבני המשק, הנמצאים בחוץ, מחפשים דרך ומנסים לענות על שאלות, אך עמוק בפנים, בתוך-תוכי, מקום כבוד למשק-לבית.

חשוב לי שתדעי שאנשים כמוך גורמים לסערת-רגשות אמיתית ולחיזוק הידיעה - שבכל זאת אין זה עדיין סוף פסוק ו'השיבה הביתה'

אחרי תקופת בנייה עצמית בחוץ, עלולה לקרות גם בחיים, ולא רק בסרטים.

שתזכרי לבריאות, אושר ואריכות-ימים.

באהבה

ליאור

24.3.83

לנטע שלום רב,

תודה רבה על הכרטיס הנחמד ליום-הולדתי, לך ולכל בית כפר הנשיא.

ודאי אין הרבה קיבוצים שיודעים לתת הרגשת בית חם לכל בני המשק באשר הם!

להתראות לחג שמח לכולכם מרחל גינת

ביעני עבין עזאנו

מאה שנה למותו של קרל מארקס

בבית-קברות בהייגייט נקבר לפני קצת למעלה ממאה שנה הוגה-דיעות, שתורתו הפכה למעוררת מחשבה ופולמוס בין תומכיו כבין מתנגדיו. מעט מוכרת מסה קצרה שחיבר קרל הצעיר בשנה 1844 ושמה "על שאלת היהודים". מוטב לתת לדברי הגרמני הצעיר, צאצא למשפחת רבנים, לדבר בעד עצמם:

"מהו הבסיס החילוני של היהדות? הצורך המעשי, התועלת העצמית. מהו פולחנו החילוני של היהודי? הסחר-מכר.

מהו אלוהיו החילוני? הממון.

יהבן! האמנציפציה מן הסחר-מכר ומן הממון, דהיינו האמנציפציה

מן היהדות המעשית, הממשית, היא תהא האוטואמנציפציה של דורנו.

ארגונה של חברה שתבטל את הנחת-היסוד של הסחר-מכר ויחד עם זאת את אפשרות קיומו של הסחר-מכר, יהפוך את קיומו של היהודי לבלתי-אפשרי...

אנו רואים איפוא ביהדות יסוד אנטי-חברתי כללי בהוויית דורנו, יסוד שהתפתחותו ההיסטורית, הנעזרת ע"י פעילותם המזיקה של היהודים עצמם, מגיעה עתה לשיא שממנו יתחיל עתה בהכרח תהליך התפוררותו.

האמנציפציה של היהודים היא במשמעותה הסופית האמנציפציה של האנו-שות מן היהדות."

(מתוך "כתבי שחרות" לקרל מארקס, בתרגומו של שלמה אבינרי, עמ' 59)

יש בוודאי כאלה שיפרשו את הדברים כפליטת עט של איש צעיר, אבל אף כבגרותו ובערוב ימיו לא תיקן אף מילה של המסה. אין ספק שהתייחסותו ליהודים שימשה השראה ובסיס לאנטישמיות שהייתה, ועודנה קיימת, בחוגי שמאל מסויימים.

נו, אז איך חוגגים? (סקר שכלל רק קיבוצניקים)

- איך עבר עליך ליל-הסדר?

- אל תשאל! היה בלאגן, הרמקולים צפצפו לי באוזניים, לא הייתה אווירה, על-ידי הייתה דלת פתוחה ורוח פרצים איימה להפוך אותי ואת אלה שישבו איתי ללקוחות של חברה-קדישא.

- ואת, חברה ותיקה, מה דעתך?

- קטסטרופה. לא השתתפתי בשירה. ברחתי אחרי הסעודה.

- אני (בת משק) הגעתי רק לחלק השני (בגלל הילדים) ודי נהניתי, כי סיפרו לי שהחלק הראשון היה דומה לאסון-טבע.

- כל מטרת ההגדה של ליל-הסדר היא שהאב יענה לשאלות בניו. השנה הפכו את היוצרות והילדים לימדו את ההורים, כביכול. כשנה הבאה אינני

(בינינו לבין עצמנו - המשך)
מתכוון להשתתף.

- שמע, צריכים לבסות לחדש ולשנות.
- ואתה, שבכית שפורים לא פורים אלא עוד מסיבה כזאת, מה דעתך?
- לא הייתי בליל-הסדר - לא הרגשתי טוב, אבל שמעתי שזה היה פאשלה לא נורמלית. טוב לדעת שלא רק הממשלה מפאשלת.
- פנינו לאחד שהמסורת קרובה לליבו, ותשובתו הייתה:
- שכחנו שיש לכל חג ומועד בלוח העברי משמעות, שלפעמים צריכים ללמד אותה, ובמקום זה חיפשנו פעלולים (אפקטים) שיסוו את חוסר התוכן.
- פורים הוא לא הזדמנות לדרי-מטה (שוכני ה"פאב") לעלות על פני השטח ולהקיא בפרהסיה, אלא סיפור הגלות בכל הזמנים, שמגילת אסתר מציירת במילים שמשמעותן אינה משמעת לשתי פנים.
- פסח בנוי על מידרשים ומי שאינו יודע מהו מידרש יושב משועמם. אגב, אין שום סיבה שלא נערוך ליל-סדר שני, שבו יהיה הכול פרי כתיבה עצמית - סאטירה, ירידה על אנשים בחוץ ובפנים. אבל גם לסיפור הי-ציאה מעבדות לחירות יש משמעות לכל הדורות.

היזהרו! המדביק הנורא משוטט

לכל מאן-דבעי, בעלי אוטומוביליא

הריני מצהיר, שמעתה בכוונתי להסתובב בכבישי הקיבוץ הפנימיים, שבהם חניית רכב (קרי טרקטורים/אוטומובילים/פילים/משאיות...) אסורה על-פי החלטות חוזרות ונשנות של ועדת היישוב, כשבידי צרור של מדבקות בגדלים שונים ובצבעים שונים, שעליהן יכתב משפט כגון:

- חנית במקום אסור לחנייה!

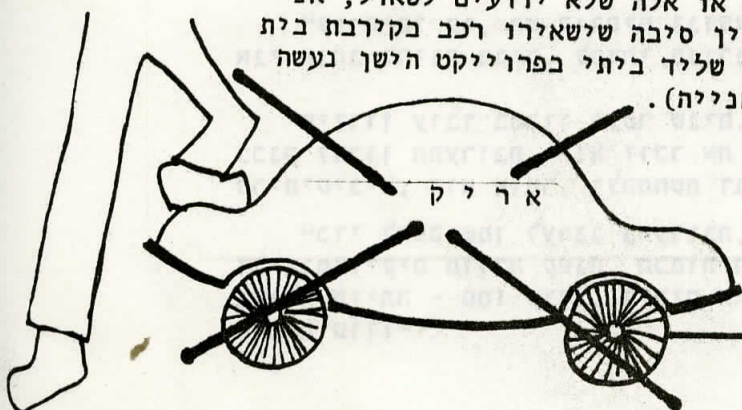
או - קח את הטרגטה שלך למקום אחר!

או - יש לך מזל שלא הוצאתי את האוויר מן הצמיגים - קבל את הרמז!

או - (אני עדיין עובד על זה)

אם יש בין אורחיכם נכים או זקנים או אלה שלא יודעים לשאול, אני מבין שחייבים להסיעם עד לביתך, אבל אין סיבה שישאירו רכב בקירבת בית או בקירבת בתים אחרים. (אגב, המיגרש שלידי ביתי בפרוייקט הישן נעשה כדי לאפשר לרכב להסתובב ולא כמיגרש חנייה).

ראו הוזהרתם! - המדביק הנוראי -

אפולונו יוצא לערב

"מחסן הלול - אפולו".

כך בפירוש כתוב בכניסה למחסן התערובת. וכמובן הייתה זאת שאלת הראשונה למירון, רכז המכון: "למה 'אפולו'?"

בלי דיבורים מיותרים הובהלתי אל בין דוודים עצומים שטרם הובהרה לי מהותם. נפתחה דלת - ונתגלה לפני לב המכון. באפולולית ראיתי אורות אדומים, צהובים וירוקים, מהבהבים לסירוגין; כפתורים וידיות ממינים שונים וגדלים שונים; סימנים ומספרים. מערכת זו לא הייתה מביישת לוח-ניווט של חללית ממוצעת. "את זה מלווין התקין", אמר מיירון קצרות. מבט אל פתח בתיקרת האולם, ששם מיכל ענק דוחף את אפו המחוודד לשמיים, משלים את האשלייה.

המשרד נמצא בקצה הבניין, מחוץ לאולם הראשי. הוא מרוהט במכתבה, כיסא משרדי וארגז בירה. ציפיתי שלצורך הראיון יתיישב מיירון מאחורי המכתבה, אבל הוא פנה הצידה אל משהו מרופט אך מרופד היטב, שעמד ליד שולחן עמוס בניירות. "זה הכיסא שלי", אמר בהדגשה, "ירשתי אותו מנור-ברט, שירש אותו מטומי, שירש אותו מרופא השיניים."

מיירון התחיל לספר. "היום לא יום טיפוסי, כי זה סוף המחזור בלול. שלחנו לשוק 150,000 אפרוחים. זה קורה 4-5 פעמים בשנה. עכשיו מחכים למחזור הבא. אני מספק תערובת ללול ולצאן. גם בצאן יש תקופות שיא של המלטות, ואז רגיעה."

איך אתה יודע מה לספק?

"יש לי טבלאות מדויקות לפי מספר בעלי-החיים והגיל שלהם. לאחרונה נכנסנו למחשב. יש לנו דיסק במחשב במפעל, שמכין נוסחאות לפי הצרכים המיוחדים. האחריות על הנתונים היא של ג'וני ה. חומרי היסוד לכל תערובת הם תירס, דורה, סויה, שמן, קמח-בשר." (בהערות-ביניים מעלה מיירון הרהור מקאברי: עצמות העוף שאנחנו שולחים מנוצלות לעשיית קמח-בשר, שחוזר לתערובת של העוף. הם אוכלים את עצמם). "קורסים? כן, יש קורסים בנושא התזונה, אבל אף פעם לא נסעתי לקורס. אני אוהב להיות בבית. למדתי מנורברט."

מיירון עובד במכון כעשר שנים. כשבא אלינו עבד זמן מה בנוי, ואז נכנס למכון התערובת. הוא זוכר את המכון בשלביו השונים. "היה מאוד פרימיטיבי", הוא אומר, ולהמחשת דבריו הוא ממשיך לספר:

"יכדי לחמם שמן לערבב בתערובת, היינו שופכים נפט על אבנים בתוך דלי ומדליקים מדורה קטנה. הכמות המירבית של תערובת שיכולנו להעביר בעגלה הייתה - 100 קילו. בימים אלה מעבירים בכל הובלה ב'ג'ירפה' ארבעה טון"

(אפולו יוצא לדרך - המשך)

מיירון מספר על תכניות אפשריות להרחבת המכון, כדי לספק תערובת למשקים אחרים באיזור. המפגן ישנו, אבל יהיה צורך במקום לאחסון נוסף, ובעוד בן-אדם. לפי דעתו הרחבה זו תשתלם לנו "לפחות כמו מקומות עבודה אחרים במשק", הוא מוסיף, בקריצה לעבר המפעל.

ועתה הגיעה שעת הבישול. מכינים תערובת לצאן. אני התכוננתי נפשית לענני אבק, לרעש מחריש אוזניים. חברים - לא נורא. אבק - כמעט שאין, כי כל המלאכה מתבצעת בתוך-תוכי צינורות ו"חלזונות", בעזרת משאבות ומדח-פיים. רעש יש, אבל זוהי תזמורת של שריקות ודפיקות, צפצופים, תקתוקים וחריקות, שלפיהם מדלג מיירון ממיכל למיכל, דופק בקיר כאן, דוחף קצת שם, חוזר ובודק שעון, מזיז עוד מתג, הכול כדי להבטיח זרימה שוטפת של החומרים השונים.

אבל נתחיל מההתחלה: שקילה: מכוונים את המאזניים, לוחצים על כפתור, ובאופן אוטומטי נשאבת הכמות המבוקשת ממרתף האחסון למגרסה. המאזניים מראים "אפס", סימן שמוכנים לשקילה הבאה. גריסה: לחיצה על כפתור אחר וחמש מאות קילו תירס נגרסות תוך דקות ספורות ומועברות למערבל.

לפני פעולת הערבול נשקלות בדייקנות תוספות כגון ויטמינים או אנטי-ביוטיקה, הכול לפי הזמנה מראש של הכבשים - סליחה, בעלי הענף. הערבול אורך עוד מספר דקות. סך-הכול עברו 10 דקות וטון וחצי של תערובת מוכן ומזומן לחלוקה. בצידוד הקיים אפשר לערבול בו-זמנית שתי תערובות שונות.

כדי לבדוק מלאי וציוד, על מיירון לטפס לראש האסס (מ') ולרדת למעמקי המרתפים. הדבר דורש כושר גופני לא קטן ("לפי גילי יכולתי כבר לעבוד פחות, אבל אני שמח שאני לא צריך"). לפי הוראות הבטיחות יורדים למרתף בנוכחות אדם נוסף, מחשש גאזים מרעילים, אבל מיירון קצת מזלזל בהוראות. "כשאני מאחר איזה חצי שעה בעבודה, סוזן כבר דואגת".

מיירון כבר עומד לעלות על הטרקטור, כדי להסיע את התערובת לצאן. "כמעט שכחתי", הוא אומר, "הייתה כאן משלחת משירותי ההדרכה של משרד החקלאות ואחרי הביקור שלחה לנו מכתב". והרי לפניכם קטע מהמכתב:

"המכון הנאה והמטופח עשה רושם על כולם והוכיח להם שגם היום יש זכות-קיום למכון קטן, מנוהל כהלכה".

בתיאבון

א נ ג ה

בקשת מועמדות

בקשת משפחת רובינסון מגילה, ירושלים, להתקבל כמועמדים:

אבי, בן ה-28 ואירנה, בת ה-29, מבקשים להתקבל למועמדות עם ילדיהם יואב, בן השנתיים וחצי ומאיה, בת ה-8 חודשים.

הם מעוניינים להגיע לקיבוץ בתחילת יוני.

אבי יליד ארה"ב ועלה ארצה בשנת 72 בגיל 17, לאולפן בקיבוץ

הזורע. לאחר מכן למד לתואר ראשון בכלכלה באוניברסיטה העב-

רית, ולאחר סיום הלימודים נכנס לצה"ל ובשירותו הדריך גרעיני

נח"ל משך 3 שנים. בתקופה זאת פגש את אירנה והם התחתנו. אחר-

כך נכנס אבי לעבודה במשרד החוץ (בשנת 79) ומאז הוא עובד שם.

אירנה ילידת מקסיקו והתחנכה שם. היא למדה לתואר ראשון, באו-

ניברסיטה של מקסיקו, חינוך-פסיכולוגיה ולאחר מכן הוסיפה שנת

לימודים באוניברסיטה בלונדון, לקבלת תעודה להוראת ספרות

אנגלית. בשנת 76 הגיעה ארצה (יתר בני המשפחה עלו גם הם)

ולמדה לתואר שני בחינוך-קומיניקציה באוניברסיטה העברית. היום

היא עובדת חלקית בתור מורה לאנגלית.

בבואם למשק אירנה מעוניינת לעבוד בשטח החינוך, ואבי רוצה

לנסות את מזלו בתור חקלאי. שניהם מבינים שעליהם לעבור "סבב"

בתקופת מועמדותם.

הם פנו אלינו בהמלצת טליה ארנסט (בתו של פיקסי) והגיעו

לאירוח של שישי-שבת, ולאחר מכן לנסיון של שבועיים. הם

מאוד התרשמו מהמשק וכל מי שבא במגע איתם מסר תגובות חיו-

ביות.

ועדת קליטה

יום העצמאות 83

כמו בכל שנה, גם השנה חבורה של כמה בני משק מופרעים החליטו על דעת עצמם לקחת את האחריות של ארגון מאורע היסטורי זה ...

ובשביל למנוע אי-נעימות, כמו לפני שנה למשל, בו ירדה חברת משק אחת למיגרש כדורגל ליום-ספורט בזמן שהכול התרחש באמפיתיאטרון, החלטנו לפרסם קצת אינפורמציה על מה שהולך להתרחש:

כל החג ייערך בסימן 100 שנות התיישבות. בתום טקס נעילת יום הזיכרון יתחילו חגיגות יום העצמאות. זיקוקים יאירו, אנשים ירקדו, והברדק יתחיל!

17.4. ערב הופעות - ריקודי-עם והרבה שמח.

18.4. יריד ענק! לונה-פארק. מישחקי-ספורט.

היריד יתפרס על כל היום ויוגש אוכל תוצרת-בית. חברים, היכוננו להכין עוגות. נבקש את מלוא העזרה להצלחת היום.

אפשר להופיע עם מכנסי-זלמן ישנים, כובעי-קש וכובעי-גרב, על-מנת להוסיף לאווירה. חברים מוזמנים לבוא מחופשים.

פרטים נוספים יופיעו על לוח-המודעות מספר ימים לפני החג. לקראות -

הצוות המארגן

כל מי שמחזיק ברשותו/ה סיר ישיבה, ולא משתמש/ת בו יותר, מתבקש/ת להחזירו לדליה ב. או לרותי ע.

תודה